

Nr 17.

Av herr Akesson, Nils, om ändring av 65 § utsökningslagen.

Enligt gällande utsökningslag är vederbörande fordringsägare berättigad att erhålla utmätning i gäldenärs innestående avlöning för allmän eller enskild tjänst och i vissa fall även i gäldenärs innestående pension till hela dess belopp, så snart avlöningen eller pensionen är förfallen, till följd varav vederbörande utmätningsman kan bli pliktig att den ena månaden efter den andra göra utmätning i den förfallna avlöningen eller pensionen och sålunda genom utmätning beröva gäldenären det enda han äger till sitt uppehälle.

Detta missförhållande visas även ganska tydligt av Kungl. Maj:ts utslag den 28 januari 1901, då i ett dylikt fall en arbetares hos arbetsgivaren innestående avlöning, vilken arbetaren förmenade vara nödvändig till hans uppehälle, det oaktat ansågs böra för hans gäld gå i mät.

En person, som blivit försatt i konkurs är i detta avseende i bättre ställning, ty enligt 31 § gällande konkurslag skall vid ämbets- och tjänstemans konkurs av gäldenärens lön efter avdrag av det, som utgår till den tjänsten i hans ställe förestår, gäldenären så mycket tilläggas, som till hans eget, hans hustrus och oförsörjda barns underhåll tarvas. Ett sådant förhållande synes mig icke vara förenligt med billighet och rättvisa, vilket även lär vara beaktat i flera andra länder, där man genom lagstiftning skyddat åtminstone en del av gäldenärens innestående avlöning genom stadgande av s. k. existensminimum, som ej kan utmätas.

Att så icke enligt svensk lag är förhållandet, anser jag vara en brist i vår lagstiftning, som snarast möjligt tarvar rättelse, varför jag tillåter mig hemställa

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla,

att Kungl. Maj:t ville för riksdagen framlägga förslag till sådan ändring av 65 § utsökningslagen, att viss del av gäldenärs innestående avlöning för allmän eller enskild tjänst eller innestående pension skyddas från utmätning.

Stockholm den 23 januari 1915.

Nils Åkesson.
